

Forslag

til

Lov om ejendomsskyld til staten.

Fremsat den 15. februar 1955 af *finansministeren*.

§ 1.

Stk. 1. Efter denne lovs ikrafttræden finder ny påligning af ejendomsskyld til staten ikke længere sted.

Stk. 2. Den ejendomsskyld, som efter de hidtil gældende regler og de givne fritagelser påhviler ejendommene ved lovens ikrafttræden, fikseres som ejendomsskyld for ejendommene. Efter den 12. alm. vurdering og efter hver senere almindelig vurdering nedskrives afgiften med 10 pct. af det oprindeligt fikserede beløb, således at nedskrivningen foretages fra og med den skattetermin, der følger nærmest efter den pågældende almindelige vurdering. Det beløb, hvormed nedskrivning finder sted efter hver almindelig vurdering, benævnes nedskrivningsbeløbet vedrørende ejendomsskyld.

§ 2.

Stk. 1. Såfremt forskelsværdien ved en ejendoms ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsvurdering bliver mindre end 5 pct. af grundværdien, bortfalder ejendomsskylden endeligt for den pågældende ejendom.

Stk. 2. Mener ejeren, at forskelsværdien for hans ejendom i alt væsentligt er forsvunden, uden at dette endnu har givet sig udslag i ejendommens ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsvurdering, og påtænker han at påbegynde byggeforetagende på ejendommen inden den førstkommande 1. oktober, kan han forlange, at der af vurderingsrådet uden for de almindelige vurderinger og årsvurderingerne foretages en særlig ansættelse af vurderingssummen til ejendomsskyld og grundværdien efter forholdene på ansættelsestiden til kon-

statering af, om forskelsværdien er gået ned under 5 pct. af grundværdien. Udviser omvurderingen, at dette er tilfældet, bortfalder ejendomsskylden endeligt med udgangen af skatteåret. Omvurderingen sker i så fald på det offentlige bekostning, i modsat fald må ejeren selv afholde omkostningerne ved omvurderingen. Begæring om sådan særlig omvurdering indgives til vurderingsformanden på et af finansministeren fastsat skema. Ansættelserne ved disse særlige omvurderinger kan påklages og ændres ved revision efter de almindelige regler. Ansættelsen af grundværdien lægges ikke til grund ved beregningen af grundskyld og grundstigningskyld.

§ 3.

Stk. 1. Hvor forskelsværdien ved en ejendoms ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsvurdering udviser en nedgang fra forskelsværdien ved ejendommens sidst forudgående ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsvurdering, uden at forskelsværdien er kommet ned under 5 pct. af grundværdien, og nedgangen i det væsentlige skyldes, at ejendommens areal er formindsket, eller at arealet er steget i værdi, skal den ejendomsskyld, der på vurderingstidspunktet hvilede på ejendommen, nedsættes endeligt med et til nedgangen i forskelsværdien forholdsæssigt svarende beløb. Nedskrivningsbeløbet, jfr. § 1, stk. 2, nedsættes i samme forhold.

Stk. 2. Hvis ejeren i de i stk. 1 nævnte tilfælde mener, at forskelsværdien er gået ned af de der nævnte grunde, uden at dette endnu har givet sig udslag i ejendommens ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsvurdering, og ejeren påtænker